

Eksamen-Statistik.

—o—

**Kvindernes Tal vokser stærkt.
Bedre Karakterer end Mændene.**

—o—

Vi læser nedenstaaende i »København« for d. 6. Juli 1914:

Det er almindeligt bekendt, at Antallet af Personer, der har taget Studentereksamen, i de sidste Aar er steget til det dobbelte af, hvad det med uvæsentlige Svingninger var i den 20-aarige Periode 1885—1905, nemlig fra 400 til 800. Men endnu stærkere og stadigere Stigning finder man i Antallet af dem, der har taget Real-Eksamen inkl. Alm. Forberedelses- og Pigeskole-Eksamen. I Løbet af en Menneskealder er dette Tal nemlig steget til det syvdobbelte, fra 400 i 1883 til 2800 i 1912.

Stigningen skyldes især Kvinderne; i 1883 tog saa godt som ingen Kvinder Præliminær-Eksamen, nemlig kun 6; Aaret efter var der 14, i 1888 100, i 1892 200, i 1900 300 o. s. v., indtil der i 1912 var over 1100. For Mændenes Vedkommende er Stigningen svagere, fra 400 i 1883 til godt 1600 i 1912, og den falder navnlig i Begyndelsen og i Slutningen af Perioden; allerede i 1886 var man kommet op

paa 800, men saa blev man lige til 1900 staaende paa 800 à 900. Gennemsnitstallene for de 3 Femaar 1885—99 var 858, 921 og 855, men derefter indtraadte der atter en stærk Stigning, saaledes at Tallene i 1900—04 og 1905—09 var 999 og 1227 og endelig i 1910—12 1572. Det kan maa ske antages, at Stigningen i Midten af 1880'erne var lidt for stærk, saa at der indtraadte en Reaktion, og i Slutningen af 1890'erne var Konjunkturerne gode, saa at man let kunde faa Kontorpladser uden at føre Skolegangen igennem til en endelig Eksamen.

Det er endvidere at notere, at Kvinderne opnaar væsentlig bedre Karakterer end Mændene. Gennemsnits-Karakteren 3,50—3,99 fik 49 Mænd og 18 Kvinder. Gennemsnitskarakteren 4,00—4,49 223 Mænd og 69 Kvinder, Gennemsnitskarakteren 4,50—4,99 271 Mænd og 169 Kvinder, Gennemsnitskarakteren 5,00—5,49 287 Mænd og 218 Kvinder, og Gennemsnitskarakteren 5,50—6,00 157 Mænd og 175 Kvinder. Mændenes Antal er i denne Statistik 987, Kvindernes 649.

politisk Valgret for at faa vor Vilje sat igennem, — vi har jo saa *mange* andre Maader, — først og fremmest at smigre og lirke, og om ikke det hjælper saa *Taarer*; hjælper heller ikke Taarer, saa lav en lille Scene, jeg mener, gør Hjemmet til et lille Helvede, men gør det paa Kvindevise! Det er saa *meget* værdigere og finere end at lægge en lille Lap i en Valgurne! Kan De ikke indse det!

Og hvem skal vadske op? *Nogen* maa jo gøre det! Synes De virkelig, det passer sig, at Manden, skabt i Guds Billede, skal smøge Ærmerne op og vadske Tallerkener op! — Det vilde jo være formasteligt! Jeg ved, at jeg kun er et Ribben, derfor vadsker jeg op, eller jeg lader et andet Ribben gøre det for mig, hvad der jo kommer ud paa et.

Har nogen *virkelig stor* Mand i Historien eller i Nutiden givet Kvinderne politisk Valgret? Talte Abraham om at give Sara politisk Valgret? Raabte Profeten Jonas paa politisk Valgret for Kvinder, da han laa i Hvalfiskens Bug? Eller Profeten Je-

remias i sine Klagesange? Vilde Salomon give sin 700 Hustruer politisk Valgret? Vilde Paulus give Kvinderne politisk Valgret? Vil Professor Birk? Vil Kejser Vilhelm? Dette maa jo være afgørende!

Misforstaa mig ikke, jeg tror sikkert, at Kvinden kan gaa til Valgstedet og sætte et Kryds paa et Stykke Papir, men tænk paa hendes svage Nervesystem! Synes De ikke, det vil være ubehageligt at blive begramset af Politibetjente og kørt hjem i en Ambulancevogn, og rundt omkring høre hysteriske Kvinder skrig og besvime? Er det ikke bedre for en Kvinde at have sine Nerveanfald hjemme end paa en offentlig Plads? Og Dagen efter? Hvilken Fantasi kan forestille sig alle disse Ulykker! Skilsmisse og Død og hærgende Sygdomme ødelægger Landet! Oh! mine Venner, Kvinder! Søstre! Jeg føler saa intensivt, at jeg kan — ikke — — tænke — —! Vand! — Vand! —!!!

„Madame Anti“.

—o—

Som vore Læsere bekendt findes der, navnlig i England og Amerika, en meget udpræget Type paa „Madame Anti“, der er Kælenavnet paa den Kvinde, der er Modstander af, at hun selv og andre Kvinder faar politisk Valgret.

Hun optræder ofte som en komisk Figur i de smaa Pjecer og Komedier, som man navnlig i større Lande benytter saa meget i Agitationen. Deltagerne i Mødet paa Marienlyst den 12. Juni overraskedes ogsaa af Madame Anti, idet *Hildur Ojier* fra Göteborg, efter at Forhandlingerne var sluttede, gav en lille Scene til Bedste og vakte megen Begejstring og Munterhed blandt Tilhørerne.

Den lille Monolog, hun benyttede, er oversat til svensk fra amerikansk af *Frigga Carlberg*, og vi gengiver den paa Opfordring andet Steds i Bladet og i dansk Tillempling.

Fra Kredsene.

—o—

Disse Beretninger optages i den Dato-Orden, i hvilken de er indsendt, og efterhaanden, som der er Plads til dem. Beretningerne lægges straks ved Indsendelsen hen i den Mappe, hvori de samles, og man bedes derfor ikke at tilføje i Beretningerne Meddelelser, som vedrører Hovedkontoret eller Ekspeditionen af »Kvinden og Samfundet«. Saadanne Tilføjelser til Beretninger bliver let oversete og kommer maaske først til vor Kundskab Maaneder efter at de er skrevne. Man bedes venligst kun skrive paa den ene Side af Papiret. Beretningerne bedes *daterede* saaledes, at de kan komme i den rette Dato-Orden, samt *underskrevne*, saaledes at der kan kontrolleres, hvem det er, der skriver paa Kredsens Vegne.

Ekspeditionen og Hovedkontoret.

Højby, Sjælland.

Kredsen afholdt d. 6. April d. A. Generalforsamling, hvor Regnskab fremlagdes og godkendtes. To Styrelsesmedlemmer — Maren Andersen, Stenstrup, og Kristine Petersen, Tengslemark, fratraadte — men genvalgtes. Der var ikke Stemning for Anskaffelse af Medlemsmærket. Det vedtoges at sende Asta Trier som